

„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea;
că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru!
Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”
(Troparul Nasterii Maicii Domnului)

Parohia Ortodoxă Română
"Nașterea Preasfintei Fecioare Maria"
Misiune a Episcopiei Ortodoxe Române din America – ROEA "Vatra Românească"

Duminica Mironositelor

Sfânta Liturghie începe la ora **11:30 am**
Serviciile religioase ale parohiei au loc la Biserica Ortodoxă Rusă cu același hram:
8 Addison St (adresa postală: Washington Ave #110), Chelsea MA 02150
Preot paroh, părintele Narcis Stoica
Președinte Consiliu Parohial, Valentin Maier
Website: www.SfantaMariaBoston.org Facebook::
www.facebook.com/SfantaMariaBoston
Email: Parinte.Narcis@gmail.com
Cell Phone: (714) 488-2040

Duminica a treia după Paști
4 mai (Florar) 2014

Duminica Mironositelor

Sf. Mc. Pelaghia; Sf. Monica, mama Fericitului Augustin, Cuv. Valerian

Ap: Fapte 6, 1-7; Ev: Marcu 15, 43-47; 16, 1-8

"Sfinte Dumnezeule..." Axion: "Ingerul a strigat..."

Sf. Liturghie a Sf. Ioan gura de Aur Gl. 2

În următoarele săptămâni...

Sfinti, sarbatori sau evenimente religioase mai importante

* †) Joi 8 mai – Sf. Ap. si Evanghelist Ioan; Sf. Cuv. Arsenie cel Mare

* **Duminica 11 mai – Duminica a 4-a dupa Pasti (a Slabanogului) – Sf. Mc. Mochie, Arghir si Dioscor; Sf. Ier. Metodie si Sf. Cuv. Chiril, luminatorii slavilor**

* †) Luni 12 mai – Sf. Mc. Ioan Valahul

* Miercuri 14 mai – Injunatirea praznicului

Servicii religioase

* **Duminică 4 mai (Florar) - a Mironositelor, ora 11:30** – Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur

Duminica 11 mai (Florar) – a Slabanogului, ora 9:30 - Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur LITURGHIE ARHIEREASCA savarsita de IPSS Arhiepiscopul NIKON

* **In fiecare duminica**, inainte de Sfanta Liturghie, pentru cei ce doresc, Taina Spovedaniei. Asemenea, dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii.

Fr. Roman's Condition (From the Dormition of the Mother of God Orthodox Monastery)

<http://www.dormitionmonastery.org/?p=315>

Update for Wednesday, April 23, 2014, Feast of St. George

We are sure you all realized that by not updating the news regarding Fr. Roman's condition there was nothing changed. His condition is still the same: he rests a great deal, prays and attends Holy Liturgy. His appetite is the same, but his energy level diminishes as time moves on.

He did, however, was able to attend the service for the Holy Resurrection on Pascha night and had the desire and the energy to read the Holy Gospel in Romanian in the presence of His Eminence Archbishop Nathaniel and the many faithful that were present. It was a very moving moment that all of us present that night will cherish forever.

We are grateful for everyone's prayers and will keep you updated as needed.

May God bless you all.

Mother GABRIELLA and
the Sisterhood

Sa amintim in rugaciunile noastre pentru sanatate si pe pruncii pruncii Skyler-Anthony, Jonathan-Paul, Sophie-Aurelia, pr. Roman, pr. Traian, pr. Vasili, Ioan-Horea, Doina-Gabriela, Maria, Angela, Edward, Lauren-Anne, Beatrice, Constantin, Cornelia-Lia, Emil, Dan-Victor, Joshua, George, Teofanis, Jim-Philip, matushka Elizabeth. Dumnezeu intru marea Sa milostivire, sa le tamaduiasca suferintele si durerile.

Mironositele femei

La inceput femeile mironosite au fost acelea care au ramas alaturi de Mantuitorul nostru, Iisus Hristos pana la moartea Sa, aducand mir si alte aromate ca sa unga trupul Sau. In vremea aceea, conform ritualurilor de inmormantare trupurile se infasurau in giulgiuri imbalsamate cu aceste miruri frumos mirositoare. Asadar, mironosite erau atunci femeile purtatoare de mir, fiind asa cum sunt descrise de Evanghelie: credincioase, iubitoare de Dumnezeu, traind foarte aproape de apostoli si de Domnul, ajutandu-i si urmandu-i pe acestia pretutindeni. Ne intrebam insa, cine si cum sunt mironositele astazi? Mai sunt astazi femeile, adevarate mironosite?

In zilele noastre, intr-o exprimare persiflatoare prin termenul „mironosita” sunt desemnate acele femei usor prefacute, care exagereaza evlavia proprie, afisand ostentativ un pietism suspectat de habotnicie, de rigorism religios, prea la vedere cu fustele lungi si cu baticele, insa nu tot atat de virtuozitate pe cat le arata imaginea. Intr-o cheie mai prietenoasa de interpretare a cuvintului, mironositele de azi sunt toate acele femei credincioase, care au o evlavie curata si un comportament religios echilibrat, care sunt foarte aproape de Biserica si de asemenea, care sunt prezente si la slujbele din timpul saptamanii, nu numai la liturghiile duminicale. Pentru aceste femei, Dumnezeu este totul, iar dragostea fata de Mantuitorul le poarta pasii deseori spre Biserica, fiind capabile, ca si odinioara mironositele femei, sa-L urmeze pana la moarte pe Domnul, cu un deosebit curaj si mare credinta intru El.

Bineinteles ca, in aceste vremuri aceste modele biblice nu se mai incadreaza in tiparele actuale, femeia moderna avand alt profil care nu se mai regaseste in etosul evanghelic, din pacate. Femeia moderna nu mai pune accentul pe calitatile ei spirituale, ci pe cele de ordin estetic, nu se mai simte foarte legata de familie, ci de cariera, avand alte prioritati, alte nevoi, din alte sfere de preocupare, nu de ordin religios.

Instrainarea ei fata de Dumnezeu, indepartarea de problematica crestina a vietii, a indepartat-o si de menirea ei primordiala, fireasca si crestina de a deveni mama si sotie intr-o familie crestina si credincioasa fidela a Bisericii. Astazi este mult mai aproape de moda, de televizor, de lume si de alte lucruri decat de Dumnezeu.

Emanciparea ei nu consta in virtuti si fapte bune, ci este o emancipare care vine din relatiile ei cu lumea, cu civilizatia acestui veac, cu mondenitatile. Fiind o emancipare cosmopolita si nu una de sorginte moral-crestina, care sa sporeasca pe masura progresului spiritual ce se inregistreaza odata cu inaintarea in cunoasterea lui Dumnezeu, prin cultivarea virtutilor sufletesti si prin savarsirea binelui sub toate aspectele lui, acest tip de emancipare este, de fapt, o cadere, scadere si decadere a omului degradat de spoiala lumii si robit de pofta ochilor, poftele trupului si trufia vietii "emancipate" de pacate, de patimi si nu de virtuti... Accentul cade pe forma si forme, nu pe fond si continuturi ontologice; achizitiile personale sunt de ordin material, nu spiritual, este o fuga nebuna dupa "a avea" si nu dupa "a fi". Astazi domniile fac mai mult ca oricand operatii estetice si nu operatii ori schimbari de caracter sau de profil moral, daca e cazul.

Dracul slavei desarte este un idol al modernitatii, caruia ii slujesc aproape toti. El creeaza revirimente prin mode, publicitate si trend. Noi toti suntem preocupati mai mult de "look", de podoabe, de imbracaminte si nu de modul de a trai cat mai nobil, mai curat si mai sfant, obsedati mereu de frumusetea cea dinafara si nu de "omul cel dinlauntru, cel tainic al inimii". De aceea "femeile mironosite" de azi nu-L mai intalnesc pe Domnul inviat. Nimeni nu-L poate

vedea in afara, pentru ca El este inlauntru, in ieslea sufletului nostru, in peatera inimii...
"Imparatia Cerurilor este inlauntrul vostru" (Luca 17, 21). Noi nu mai cautam Imparatia lui Dumnezeu, noi nu mai vrem, astazi, sa mergem la mormantul Mantuitorului, aidoma mironositelor femei...

Valorile morale, evanghelice au devenit desuete pentru femeia moderna. Ea nu mai este purtatoare de mir, ci de parfumuri Chanel, ea nu mai este o mironosita a credintei si a Domnului, ci a devenit o "mironosita" a zeilor secularizarii si a modelor trecatoare ale acestui veac, lipsite de sensibilitate si de simt religios.

"S-o sa-ti spuie de panglice, de volane si de mode,

Pe cand inima ta bate-n ritmul sfant al unei ode...

Cand vezi piatra ce nu simte nici durerea si nici mila -

De ai inima si minte -feri in laturi, e Dalila!", zicea Mihai Eminescu referindu-se la aceleasi lucruri in Scrisoarea V.

Recuzita lor astazi nu mai este alcatuita din fuste si miruri, ci obligatoriu din pantaloni si margele. Nu mai au smerenie si bunacuviinta, ci aere si pretentii. Emblemele feminitatii au disparut astazi, pudoarea nu mai este parfumul zilelor de altadata, fecioria nu mai este o virtute. A fi gospodina nu mai este de "bon ton", ci vetust, insa a fi exersata in relatiile cu barbatii este "very cool" si de "bun gust". Altadata acest lucru era rusinea satului, acum e fudulia orasenilor...

Tinerii nu mai vor sa se casatoreasca, ci vor sa-si traiasca viata, adica moartea... nu mai vor sa fie pelerini spre Cer, ci concubini in "case darapanate"...

In felul acesta, pentru "mironositele" de azi, Domnul Iisus Hristos nu a mai inviat, ci doar a murit impreuna cu fiii si fiicele "acestui neam desfranat si pacatos"...

Deci, la intrebarea cine sunt adevaratele mironosite, se poate raspunde la fel ca si la intrebarea cine sunt adevaratii ctitori ai bisericilor sau adevaratii credinciosi.

Numai unii ... este raspunsul! O minoritate, desigur! Unii care sunt foarte discreti, anonimi, nevazuti si nestiuti...Cu certitudine, nu cei care ne inchipuim noi ca sunt si nici cei care se inchipuie ei insisi ca sunt, ci aceia pe care doar Dumnezeu din ceruri ii stie...

Mironosite sunt toate femeile sfinte ale Bisericii lui Hristos din toate timpurile... si care au avut si au aceeasi dragoste desavarsita si statornica fata de Domnul, aceeasi credinta curata.

De asemenea, mironosite ar fi si sunt toate acele femei care inteleg si pretuiesc cuvantul - fidelitate, care, ca si femeile ce au venit la mormant au sfidat moartea, frica, primejdia, frigul, noaptea, strajerii...

Iar ctitori si credinciosi adevarati ai Bisericii sunt acele vaduve sarace care cu doi banuti au dat toata averea lor, "tot ce aveau", mamele cu copii educati in credinta, femeile casatorite care au viata crestina autentica, tinerii feciorelnici si evlaviosi, martirii neamului si marturisitorii, calugarii cuviosi si smeriti, ierarhii cu viata sfanta, intelectualii luminati si cu frica de Dumnezeu, credinciosii care vin regulat la biserica, participand la slujbele sfinte si care dau pomelnice pentru viii si mortii lor si desigur, toti aceia care au inteles ca: "mai fericit este a da decat a lua"(Fapte 20, 35).

Tot asa, ctitori sunt si preotii care se jertfesc in si pentru Biserica si pentru pastoritii lor, trudind zi de zi si noapte de noapte la mantuirea lor...

Mironosite si ctitori si credinciosi adevarati... sunt toti acei care iubesc cu adevarat pe Dumnezeu pana la capatul vietii lor si pana la moarte...sunt toti acei care au inteles ca "atat ai iubit cat ai daruit" ... Bisericii, neamului, semenilor si lui Dumnezeu. (Pr. Alin-Cristian Preotu)

The Conqueror of Death

Before the spectacular miracle of the resurrection of Lazarus, a man become a four-day stinking corpse, Jesus wept. Patristic writers, such as St. Cyril of Alexandria, point out that He wept as a man – to show that He was truly human – but it could also be said that He wept as God.

God did not create death. Death is not what was meant to be. Man chose death for himself when he decided to seek life and ultimate meaning in created, earthly things, taking them as his goal and source, instead of a means to his Goal and Source of life. Because of this, death has become the ultimate fundamental of human existence. All we do, all of our hard work, all the talents we labor so hard to acquire, all achievements, ranks and goals, are made vanity by death. All is lost in death. Death is the limit, the boundary, of human life.

It is for this reason that monastiteacher. God's decrees are irreversible, and death is the great didactic given to us to show us that this world is not the source of our life and meaning. God is the source of our life and meaning. It could even be said that the way to judge the depth or seriousness of a philosophy is to examine its treatment of death. Does death have meaning, or destroy all meaning?

Christianity confronts death directly and does not „sugar-coat“ it -in other words, we do not say that death is „natural,“ or just another of life's passages. True, it is one of life's passages, but it is not „natural.“ Christianity calls death what it is: a tragedy, a scandal and an outrage. How could it be otherwise? No matter how elderly or sick someone was, when they are gone, we are sorrowful, being separated from one we loved. Death separates irrevocably.

Such is the state of affairs that Jesus encountered in Bethany and He wept. But our God is an active God, not one exiled to heaven, but with an active interest in all the details of our lives. No problem is too great or too trivial for our God, and He is not one to leave things status quo. He did something about it. He became a man and Himself endured death – in all its horror, the worst type, the shameful, public death of a criminal, in front of his own mother – and He rose from the dead, for it was not possible that He being sinless be held by it. And by so doing He transformed death from a necessity resulting from the irreversible decree of God to a loving free choice: he gives us all the offer to carry the cross and die with Him, and hence to participate in His Resurrection. He redeems all human life, achievement and relationships, He redeems the body and the material world, He does not remove death but its sting, and He replaces it with ever-lasting life. Death is not ultimate human fundamental, but our God is.

Lazarus, who stank for me rest of his life, sits at a table with Jesus eating, an undeniable witness to Jesus' power, mission and universal offer. And at this moment two people are confronted with this offer: a prostitute and a priest.

The sinful woman broke an alabaster box of costly ointment, and weeps at Jesus' feet, dries them with her hair. She broke the box – i.e. saved nothing for herself – and poured it out as her offering. It cost 300 denari, which was 300 days' wages. This latter fact enrages the disciple who sits in a place of honor next to Jesus and manages the money. The hymns of Holy Week tell us even more about the contrast between these two witnesses of the miracle of Lazarus, being quite explicit as to where the woman came from just then, and the background of Judas. Make no mistake: Judas was an Apostle and had the gift of healing. Yet still he was more interested in worldly things, could not look up from temporary concerns, and had no horizon of vision. He took Holy Communion. But death was not his teacher.

The sinful woman understood what Judas did not: Christianity is about healing. Not just temporary healing, but from man's biggest problems: egotism, sin and death. The great paradigm of Orthodoxy is not that of righteous/sinful, but of healthy/sick. All of us need healing.

Herein is the message of the raising of Lazarus and its aftermath: we should not concern ourselves with what

others say or do, regardless as to who they are, but follow Christ -not only in His time of joy, triumph and glory, when the crowds follow, but also in His humiliation, Cross and death. This cross He offers to each one of us, that we too may share in His resurrection, and we are free to accept or reject this offer. But if we accept Christ's offer, we must accept all of it, for without the Cross, there is no Resurrection. Seeing Him go to Jerusalem is then our great victory. For this the Church cries out, „Hosanna in the Highest!“ – but not the Conqueror of Rome, but to the Conqueror of Death.

Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

Pagina de invatatura duhovniceasca

Fără Biserică nu este mântuire! Cine a ieșit din Biserică, nu mai are pe Hristos, că Biserica este trupul lui Hristos. Cine a ieșit din Biserică, nu mai este fiu după dar al lui Dumnezeu din Botez, ci este fiu al satanei, căci s-a rupt de la mama lui duhovnicească și a luat-o după capul lui și s-a pierdut.

Părintele CLEOPA

Declarația Adunării Episcopilor Ortodocși Canonici din Statele Unite ale Americii, cu ocazia împlinirii unui an de la răpirea Mitropoliților Paul de Alep (ortodox) și Mar Gregorios Yohanna (siriaco-ortodox) în Siria:

1. Noi, ierarhii Adunării Episcopilor Ortodocși Canonici din Statele Unite ale Americii, reprezentând milioane de creștini ortodocși, ne exprimăm îngrijorarea profundă cu privire la escaladarea neliniștilor și violențelor care continuă în Orientul Mijlociu, în special în Egipt, Irak și Siria.

2. Adunarea noastră denunță orice atac, fie prin violență, răpire, tortură sau omor, față de toate ființele umane, indiferent de rasă, etnie și religie. În plus, deplângem distrugerea tuturor lăcașurilor de cult sau transformarea forțată de la scopul lor inițial.

3. Suntem descurajați, în special, de către indiferența de neiertat a guvernelor și de lipsa de acțiune nejustificată locală și națională, care a eșuat în datoria de a proteja populația creștină din aceste regiuni. Suntem, de asemenea, profund tulburati de faptul că reprezentanții celor mai vechi comunități creștine din Siria, nu sunt incluși în procesul de pace și reconciliere. Creștinii din Irak, Egipt și Siria au coexistat pașnic cu adepții tuturor religiilor din regiune, de două mii de ani. Ca atare, ei trebuie să fie respectați și incluși în toate deciziile, în ceea ce privește justiția socială și politică.

4. A trecut un an, din 22 aprilie 2013, de când Mitropolitul grec-ortodox Boulos Yazigi (fratele Patriarhului Ioan X al Antiohiei) și Arhiepiscopul ortodox-siriaco Yohanna Ibrahim, tot de Alep, Siria, au fost răpiți de către extremiștii islamici, în timpul unei misiuni de caritate comune în regiune. Cu inima întristată, vedem o lipsă tot mai mare de interes din partea autorităților civile, în a ajuta la eliberarea celor doi lideri creștini. Îi încurajăm pe toți oamenii de bună credință să-i contacteze pe oficialii aleși și să le ceară să ajute la eforturile de localizare și de salvare a celor doi episcopi. Îi imploram pe Marele Mucenic Gheorghe, sfântul patron al creștinilor din Orientul Mijlociu, să mijlocească pentru salvarea lor și întoarcerea în condiții de siguranță.

În plus, facem apel la cele 2,2 miliarde de creștini din lume, precum și la toate persoanele de bună credință și bunăvoință, astfel încât acestea să-i păstreze în gândurile lor, zi de zi, și în rugăciunile lor, pe cei doi episcopi. Cerem, de asemenea, credincioșilor creștin-ortodocși din regiunea noastră, să introducă o cerere specială la Ectenia Mare, în toate slujbele divine și în timpul celor patruzeci de zile ale perioadei de Paști. Ea va fi plasată înainte de cântarea Maicii Domnului, după cum urmează: "Pentru mântuirea Mitropoliților, Arhiepiscopii Pavel și Ioan, și întoarcerea în comunitățile lor, Domnului să ne rugăm".

Membrii Adunării Episcopilor Ortodocși Canonici din Statele Unite ale Americii

****Cercetati site-ul www.SfantaMariaBoston.org****

***Like pe www.facebook.com/SfantaMariaBoston**

*Nu uitati de Tainele Bisericii noastre, de mare ajutor pe calea mantuirii:

- Spovedania (**Marturisirea**)

- Cuminecarea (**Impartasirea**) cu Sfant Trupul si Sangele Domnului

- **Sfantul Maslu**

* Asemeni, este bine sa se faca binecuvantarea (**sfestania**) casei, pentru pacea, linistea si ocrotirea salasilor si a celor ce locuiesc acolo!

***Do not neglect the Holy Mysteries of Confession and Communion.**

*Confession is available every Sunday before Liturgy, or after any of the weekday services.

*The Holy Eucharist can be received at every Liturgy by those that have properly prepared by fasting and confession.

*Blessing of the house is available by request.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ne pe noi pacatosii...

O Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on us, the sinners...